

Muz
385/VII

11.956. számhoz.
eln. 1—1918.

Leltározva 2010

Lelt. sz. 131
Magyar Királyi Honvédelmi Minisztérium
Honvédelmi Grófparancsnokság
Melléklet

Lelt. sz. Titkos. 7590

A legelső harcban
nem résztvevő el.

Harcászattan fejezetei.

VII.

Aknavetőök.

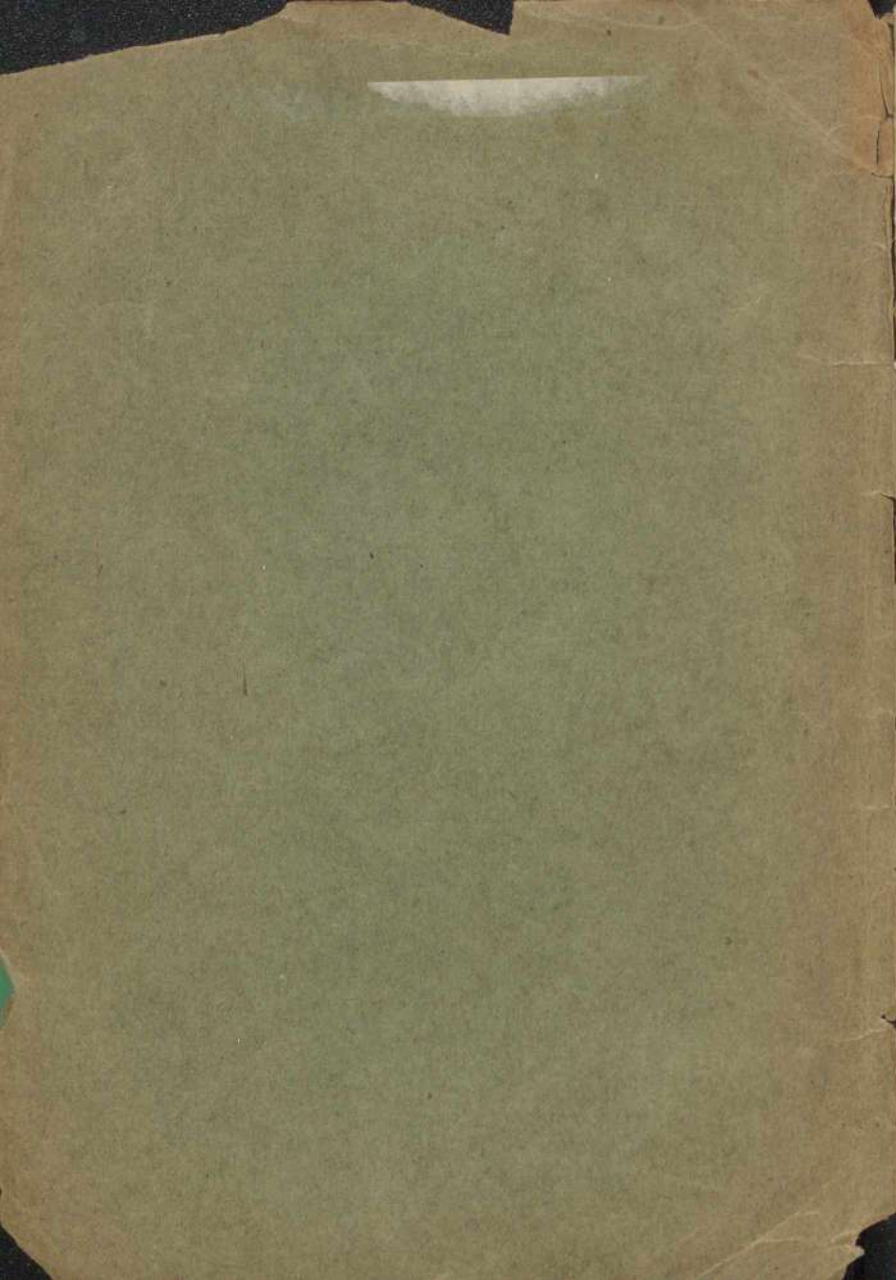
(A cs. és kir. hadsereg főparancsnokság zu
Op. Nr. 53.000. sz. segédletének fordítása.)

A m. kir. honvédelmi ministerium kiadványa.

1918. évi március hó.

Budapest
Magyar Királyi állami nyomda
1918.

6
M. kir. honvédelmi minister.

11.956.
eln. 1—1918. számhoz.

1959-1
Muz 385/vii.
Titkos.

A legelső harcban
nem viendő el.

Harcászattan fejezetei.

VII.

Aknaveetők.

(A cs. és kir. hadseregfőparancsnokság zu
Op. Nr. 53.000. sz. segédletének fordítása.)

A m. kir. honvédelmi ministerium kiadványa.

1918. évi március hó.

Budapest
Magyar királyi állami nyomda
1918.

1917

1917

A könyv tartalmán

Magyarország leírása

VII

(A könyv tartalmán)

A könyv tartalmán

Magyarország leírása

Előszó.

A „Harcászattan fejezetei“ czimű gyűjteményes mű VII. füzete szolgáljon támpontul a csoport, szakasz és magasabb parancsnokságoknak az akna és gránátvetők mikénti felhasználására nézve.

Ennek a füzetnek illetéktelen kezekbe kerülni nem szabad, ugyszintén tilos azt a legelső vonalba elvinni.

A. Aknavető kötelékek.

1. Minden gyalog ezred részére tervbe van véve 3 akna és 3 gránátvető raj, amelyek együttvéve a *műszaki gyalog század közelharceszköz* szakaszát alkotják, az aknavető raj 2 drb. 9 cm. aknavetőből, a gránátvető raj két kis gránátvetőből áll 1—1 altiszt parancsnoksága alatt.

Egy gyalogositott lovasezred műszaki századához 2 akna- és 2 gránátvető raj tartozik, egy önálló gyalog zászlóalj műszaki gyalog századához egy aknavető és egy gránátvető raj van beosztva.

2. A tábori és nehéz tüzérség *aknavető ütegei* szervezetileg a csapattestük kötelékébe tartoznak és egyenkint 2 szakaszból, minden szakasz 4 középnehéz és 4 nehéz vetőből, összesen 16 vetőből áll.

3. A még fennálló és a *hadsereg főparancsnokság rendelkezésére álló* árkászcsapatok által felállított vető szakaszok beszünttetnek.

B. A vetők általános alkalmazása.

I. Összehasonlítása a tüzérséggel, harcfeleladatok, tüznemek.

4. Az aknavetők a tüzérség hatását kiegészítik és pótolják. Szerkezet és hatás tekintetében a tüzérséghez hasonlítanak.

5. A tüzérséggel szemben a vetőknek következő *előnyük* van: a) A hajító akna robbantó töltete nagyobb és a szórása kisebb, mint a vele egyenlő súlyu tüzérségi lövedéké. Az aknavetők előállítása sokkal egyszerűbb és olcsóbb, mint bármely lövegé, velük kevésbé költséges eszközökkel kis távolságra nagyobb romboló és erkölcsi hatást lehet elérni.

6. A meredek röppálya és a csekély szórás következtében olyan célokat lehet vele tűz alá venni, melyeket a tüzérséggel saját állásunk veszélyeztetése nélkül már nem lövethetünk. Meredek tereprész mögé való lövésre is gyakran alkalmasabb az aknavető, mint a tüzérség.

Ezzel szemben a tüzérséghez viszonyítva a következő *hátrányuk* van:

a) Az aknavetőket, különösen a régi vetőket a csekély hajító távolságuk miatt, az első vonal közelében kell felállítani, miáltal nagyon ki vannak téve az ellenséges tüzérségi tömegtüznek. Az állásba szállításuk legtöbbször nehézkes.

b) Az állásépítés és a lövészer utánpótlás sok időt és munkát igényel. A kiadós lövészerutánpótlás nehézsége a vetők használatára hátrányos, jó szervezéssel, tűz alatt nem lévő helyek gondos kiválasztásával és a tűz szünetek ügyes felhasználásával e nehézségek leküzdhetők.

c) A kilövés az ellenséges megfigyelők elől nehezen leplezhető. A fölfedezett vetők magukra

vonják az ellenséges tüzérségi tüzet és hamar leküzdetnek.

A gyakori állás változtatás a legjobb mód az ellenség számára megnehezíteni aknavetőink leküzdését.

7. Az aknavetők *harcászati feladata* a tüzérségi tüzet erősíteni és ott pótolni, ahol a két vonal oly közel van egymáshoz, hogy az ellenséget a saját csapat veszélyeztetése nélkül nem löheti, vagy olyan a terepalakulás, hogy a tüzérség nem tudja a kellő hatást elérni.

A vetőkre két jelentékeny *feladat* hárul.

a) Főleg erős robbanó hatásuk következtében ellenséges védelmi rendszerek, földzárak és előre-tölt állások stb. tehát nem élő célok szétrombolása. A tüzérségi lövedékek átütő hatásával szemben ezeknél inkább a robbanó hatás jön tekintetbe.

E feladatok megoldására a nehéz, de sokszor a középnehéz vetők is számításba jönnek.

b) *Élő célok leküzdése az aknák robbantó hatása által.* Erre elsősorban a könnyű és középnehéz aknavetők alkalmasak.

E két feladat nehezen választható el, élesen egymástól, így a nehéz aknák erkölcsi és romboló hatása leplezett, élő célok ellen, sokszor döntő eredménnyel jár.

8. E feladatok megoldására az aknavetőket nem egyenkint, hanem csoportokban vagy tömegekben

kell alkalmazni. Csak a tömeghatástól lehet eredményt várni.

e) Ép úgy, mint a tüzérségnél az aknavető-tüzelésnél is a következő tüznemeket különböztetjük meg.

a) Zavaró tűz, mikor minden kedvező alkalmat kihasználunk az ellenséges élő célok ellen és minden mozgásának, összes tevékenységének, továbbá felismert vagy gyanított közlekedésének és erődművek építésének stb. akadályozására.

Ilyen alkalmakkor rövid tüzzel való rajtaütés sokszor célszerűbb mint a hosszú, sokáig tartó lövetés, mely csak az aknavető állásoknak az ellenség által való felfedezésére vezet.

b) Romboló tűz, azaz nyugodt, megfigyelt tűz rendszerint különösen fontos egyes célokra nehéz és középnehéz aknavetőkkel.

c) Megsemmisítő tűz, melyet az aknavetők minden fajából adunk. A tüzet védelemnél és támadásnál elsősorban olyan pontokra kell irányítani, ahol ellenséges csapatot sejtünk vagy felismertünk és azt gyorsan és döntően harcon kívül kell helyezni.

A megsemmisítő tüznek különösen nagy az erkölcsi hatása. Ez a fő tüzneme a támadásnak, valamint a védelemnek, mikor a küzdelem a tetőfokát éri el.

d) Zárótüz adására rendszerint csak a könnyű aknavetőket használjuk.

Támadásnál célja az ellenséget elzárni, védelemben a támadó ellenséget (a megsemmisítő tűzhöz hasonlóan) összelőni.

A zárótüz abban különbözik a megsemmisítő tüztől, hogy míg előbbi a körülményeknek megfelelően *önműködőleg* következik be, addig a megsemmisítő tüznél a *tűznek a vezetése* mindig az aknavető parancsnok kezében marad.

II. Alárendeltség, parancsnoklási viszonyok.

9. Egy gyalog hadosztály körletébe beosztott összes aknavető alakulások a h. o. parancsnokság rendelkezésére álló harcászati egységek és ennek parancsai szerint alkalmaztatnak.

Ha egy h. o. körletén belül több aknavető üteg van, úgy azokat egységes parancsnokság alatt *vető csoportokba* kell összevonni, a vetőcsoport parancsnokok alárendeltségét a h. o. parancsnokság szabályozza. A gyalogság könnyű vetői is a harcszakaszokon belül, aknavető csoportokba egyesítendő egységes parancsnokság alatt.

10. Az alárendeltségre vonatkozólag az elvégzendő feladat irányadó. Ha a vetőcsoportok a gyalogság szolgálatában állnak, úgy azokat a gyalogsági csoport (harcszakasz) parancsnok parancsnoksága alá kell rendelni. Más feladatok

megoldásánál a vetőcsoportokat az alá a parancsnokság alá kell rendelni, amelynek feladatát támogatniok kell.

III. A megfigyelő és tüzelő állások kiválasztása és berendezése.

11. A tüzelő és megfigyelő állások kiválasztását az aknavető alakulások (Av. üteg parancsnok, aknavető rajok parancsnokai) parancsnokainak személyesen kell végezni.

A vetőállások, valamint a szakaszparancsnokok megfigyelő állásainak a kiválasztását az ütegparancsnokok személyesen végezni kötelesek.

A saját és az ellenséges állások, valamint a fölvonuló utak beható tanulmányozása a vetőállások kiválasztásának legfontosabb előfeltétele.

12. Döntő befolyásu a hatásra nézve a jó megfigyelés; ez a jó tűzvezetésnek is feltétele.

A megfigyelő állásokat ott kell választani, ahonnan a kiutalt célsáv és a szomszédos terület is jól áttekinthető. Az első vonal általában nem előnyös, mivel a megfigyelő, tapasztalat szerint csakhamar harcon kívül helyeztetik és állandó telefon összeköttetés lehetetlen.

A körülmények azonban megkövetelhetik, hogy a megfigyelés (a belövés a vonalhoz közellevő célokra, nem elegendő megfigyelés közel az első vonal mögött) közvetlenül az első vonal mögött vagy a táboriörsön történjék. A megfigyelő állások-

nak az első vonalban való kiépítése ritkán nyújtja a kívánt eredményt, minthogy az ellenség a leggyakrabban gyorsan felfedezi. A lehetőleg megbízható összeköttetésre való tekintettel a megfigyelő állás általában ne legyen messze a tüzelőállástól.

13. A megfigyelő és tüzelőállás közt összeköttetést kell létesíteni és fentartani, telefon, jelek és küldöncök stb. által; épügy gondosan kell rendezni az összeköttetést a gyalogsággal, melynek harcszakaszában az aknavetők működnek.

A biztos összeköttetésen mulik a hatás és az eredmény kiaknázása.

14. A vetők leginkább *csoportokban* építtetnek be, emellett az alosztály köteléket azonban, ha csak lehet meg kell óvni.

Szabály az, hogy a *középső* lőtávolságokat jól kihasználjuk. A nagy lőtávolságokat csak kivételesen használjuk, így pl. ha roham közben a tüzet fokozatosan szakaszonként előre kell vinni, vagy ha a vetők kizárólag zárótüz adására vonatnak be,

A messze elől fekvő állásoknak az az előnyük, hogy nagy mélységben tudunk velük hatni az ellenségre, a célsávok szélesebbek lehetnek, úgy, hogy több célt állásváltoztatás nélkül löhetünk. Hátrányuk azonban, hogy nehezen leplezhetők, könnyen belejutnak a gyalogság ellen irányított tüzérségi tűz szórásába és a lövészer utánpótlás nehézségeibe ütközik.

Az aknavetők semmiesetre sem állítandók fel az elsővonalban vagy közvetlenül e mögött. Ahol azonban a közeli felállítás elkerülhetetlen, külön árkokat kell létesíteni, nehogy a lövészerpótlásnál a gyalogság által megszállott árkokban a közlekedést akadályozzuk.

Rendszertelen, szakaszonkénti lépcsőzetes felállítás, kimagasló pontok kikerülésével, megnehezíti az ellenségnek a földérintést és csökkenti a saját veszteséget.

15. Elvileg minden vető részére *váltóállásokat* kell építeni, hogy a vetőket ellenséges felderítés esetén a leküzdés elől elvonhassuk és a kiutalt feladatok megoldását más állásból folytathassuk.

16. Ha elegendő idő, anyag és munkaerő áll rendelkezésre, úgy a vetőállásokat lövés és bombamentesen kell építeni. Gyakran nyitott állásból tüzelünk és megelégszünk a repülő betekintés elleni védelemmel; a tüzérségi tűz elleni védelmet ilyenkor a gyakori állásváltogatásban kell keresni.

Hogy a vetőállásokat, legénységi férőhelyeket, megfigyelő állásokat és lövészerfülkéket, milyen erőre építsük, az a tereptől, a harcászati helyzettől és a várható ellenséges hatástól függ; ez mindenesetre nagy körültekintést követel, minthogy az aknavetők nagyon hamar magukra vonják az ellenség tűzét.

A torkolat tűz leplezése repülő betekintés előtt, nemkülönben az ellenséges tűzérsgéi tűz elleni fedezés, igen fontos.

A könnyű aknavetők gyakran nélkülözhetik az erősen kiépített állásokat és változó felállítással nyitott mellvéd mögött kereshetnek menedéket; védőharcban ajánlatos kis vetőfedezékeket létesíteni.

A középnehéz és nehéz vetők részére lehetőleg olyan fedezékeket kell építeni, melyek 15 cm.-es meredek tűz ellen védenek.

A lövészert tanácsos gránát ellen biztos fedezékekben (fülkék) elraktározni, máskülönben ellenséges behatások következtében robbanás által nagy kárt okozhat.

17. Futólagos beépítésnél gyakran lehetséges az állást a felderítést követő éjjel megszállni úgy, hogy a vető reggelre tüzelésre kész.

A sülyesztett vagy fedett állások építése több napi vagy éjjeli munkát, azonkívül a gyalogság vagy tűzérsgétől sok kisegítő legénységet igényel.

Vetők, melyeket taligán vagy saját mozdonyával szállítunk, a kiinduló álláson le kell szerelni és árok szállításra (keréktengely kézi rúd, huzó heveder) alkalmassá tenni. Ha a körülmények ezt a szállítási módot sem engedik meg, úgy a vetőket szétszedve kell szállítani.

IV. Földeítés.

18. Minden aknavető parancsnok kötelessége önmagát az előkészítő munkálatok alatt, a tüzelés megkezdéséig az ellenséges állások, a számításba jöhető oldalozásra alkalmas szomszéd szakaszok folytatólagos megfigyelése útján, továbbá az ellenséges állások állapotára vonatkozó beérkező jelentések és repülő felvételekbe való bekintés által állandóan tájékoztatni.

Minden parancsnok a részére kiutalt szakaszról célvázlatot készít, mely feltünteti a saját vetőállást, ezek megfigyelő állásait, összeköttetéseket, felvonuló utakat, valamint a tekintetbe jövő célokat.

Ezen célvázlatokat állandóan ki kell egészíteni és idővel egy célterv megszerkesztésére felhasználni. Ezek alapját képezik még az aknavetőkkel való mikénti intézkedéseknek is.

19. Különösen fontos a repülőfelvételek értékesítése; ezek a legbiztosabb, sokszor az egyedüli eszközök annak a megállapítására, hogy és hol kell alkalmazni a középnehéz és nehéz aknavetőket, milyen változások eszközöltettek az ellenséges állásokban és hol van elérve a szándékolt hatás.

A repülő felvételekbe az aknavető parancsnokoknak betekintést kell nyerniök.

V. Célkiutalás.

20. Az aknavetőknek elsősorban olyan célokat kell kiutalni, melyek a saját tüzérségünk által, valamely okból kifolyólag le nem küzdhetők, a továbbiakban a célkiutalás mindig a tüzérségi hatás kiegészítésére, illetőleg megerősítésére irányuljon.

E mellett a romboló hatáson kívül még különösen a védőre gyakorolt erkölcsi hatást is figyelembe kell venni.

21. A nehéz vetők részére mindig a legfontosabb és legellenállóbb célokat (akadályok, fedett ürépitmények, vető állások, géppuska állások, megfigyelők) kell kiutalni.

Középnéhez vetők leküzdik azokat a fedezékeket és akadályokat, melyek a nehéz vetők működési körletén kívül esnek, vagy amelyek ellen nehéz vető nem áll rendelkezésre, használják még szomszéd szakaszok lekötésére és távolabb eső árkok tűz alatt tartására.

A kis vetők tekintettel nagy mozgékonyaságukra és tüzelési gyorsaságukra legalkalmasabbak csapat gyülekezések és árokmunkák stb. megzavarására továbbá az árkot megszálló legénység lekötésére, zárótűz adásra és egyéb fedetlen élő célok leküzdésére.

Könnyű szállíthatóságuk következtében roham csapatoknak a meghódított állásokba való kövételére is hivatva vannak.

22. Elvileg az aknavetőket mindig *csak egy határozott feladattal* kell megbizni.

Az aknavetők részére kiutalt célszakaszok a lehetőség szerint keskenyek legyenek. Egy vető által beszórt terület a „szerkezeti és hatásadatok“ című táblázatban láthatók.

VI. Lövészerről való gondoskodás.

23. A lövészerről való gondoskodás az aknavetők tevékenységének legnehezebb kérdése.

Abból a célból hogy nehéz időkben is a lövészerpótlás elegendően biztosítva legyen, a legnagyobb erőfeszítést kell kifejtteni. Veszteségekre ilyenkor tekintettel nem lehetünk.

24. Az aknavetőknél készletben, tartandó lövészermennyiség mindig a célok mennyiségétől és természetétől, a harccél és az utánpótlási viszonyoktól függ.

Nagyobb támadásnál az ellenséges állások minden vonalára méterenként átlag 2—4 középnehéz aknával, vagy 1—2 nehéz aknával kell számolni.

Hogy a lövetés tartama ne huzódjon el sokáig, egy-egy aknavetőre ne essen több mint 30—50 méter széles terület, 1—2 könnyű aknavető legyen 100 méterre beállítva.

Miután az eredményt lényegileg az befolyásolja, hogy lövészerhiány be ne álljon, ezért a tüzelést lehetőleg csak akkor nyitjuk meg, amidőn

a helyszínen már annyi lövészer van, hogy a magasabb vezetőség által meghatározott tüzelési idő alatt megszakitás nélkül történhetik a tüzelés.

A védelemnél a lövészymennyiség meghatározására kötelező adatokat előírni nem lehet, a teljes lövészerhiányt kerülni kell, de attól is tartózkodjunk, hogy az aknavetőknél sok lövészer halmozódjék fel. A vetőknél lévő lövészymennyiség vetőnkénti 100 lövésben van megállapítva.

25. Ha a lövészer a vetőkhöz hordani kell, akkor az aknavetőkhöz, parancsnokaik igénylésére segítőerőket (lövészerszállító század) kell kiutalni. Ezeket szükség esetén szállító osztagokba alakítjuk.

A lövészer szállításra alkalmas utat meg kell jelölni, ha a szükség megkívánja a szállító osztagoknak, az aknavető alakulatok egy az utat ismerő vezetőt bocsássanak rendelkezésére.

C. Alkalmazás a rendes állásharcokban.

26. Csöndes arcvonalakon a harcra elsőrendű fontossága van az előkészítésnek. Ha nincsen határozott harcfeladat, úgy az előkészítő intézkedések az összes, az aknavetők alkalmazásánál tekintetbe jövő pontokra megteendőek.

Egyebekben az aknavetőknél a harcban való alkalmazására minden alkalmat ki kell használni. Emellett a váltóállásokat gyakran kell használni,

nehogy a nagy harcokra előkészített állásokat idő előtt eláruljuk.

27. Amennyiben a tartózkodó magatartás mellett nem szól különösebb ok, még a csendes arcvonalokon is, minden az ellenséges állásokban észrevett mozgás vagy gyülekezés, lövészárk munka és ehez hasonlókat le kell küzdeni. Erre a célra a könnyűvetők nagy mozgékonyosságuk és tüzelési gyorsaságuk következtében — igen alkalmasak.

Nehéz és középnehéz vetők csendes arcvonalakon főleg romboló munkálatokra használatnak.

28. Legfontosabb és legnélkülözhetetlenebb épen a nyugodt arcvonalakon — a vetők minden fájának a beállítása, akár saját előkészítésről vagy támogatásról, akár pedig ellenséges vállalkozások elhárításáról van szó. Az aknavetők előnye a tüzér-séggel szemben különösen a határolt helyi vállalkozások gyors keresztülvitelénél tűnik ki, mert sok esetben, nagy erkölcsi és anyagi hatás gyorsan érhető el.

D. Támadásnál való alkalmazás.

29. Támadásnál az aknavetők elsősorban mint romboló eszközök érvényesülnek. A tüzér-ségi hatást kiegészítendő, az ellenséges akadályok szétrombolása és árkok bedöntésével a saját gyalogságnak

megnyitják az utat a betörésre. A tűznek az ellenséges árkok mögé való áthelyezésével — tekintettel az erkölcsi hatásra — nagyon megnehezítik az ellenség tartalékoknak odavonását.

A rohamra való megérettség előkészítésére különösen a könnyű és középnehéz aknavetők alkalmasak, a könnyűvetők ezenkívül kitünően beváltak, mint rohamkísérők.

30. Tűzmegnyitás, belövés, hatásos lövés és tűzáthelyezés azáltal a parancsnok által lesz szabályozva, kinek a vetők alárendelve vannak. *Csak egységesen és tervszerűen vezetett vetőcsoporthoz tűzösszpontosítása biztosítja a teljes sikert.*

31. A nehézaknavetőknek a legellenállóbb és legfontosabb célok, beleértve az akadályokat is, a középnehéz aknavetőknek azok az árkok, fedezékek és akadályok, melyek ellen nem áll nehézetű rendelkezésre — lesznek a rohamra való megérlelés céljából kiutalva. Könnyűvetők — melyeket az egész támadó vonalban és a szomszéd szakaszokban is el kell helyezni — feladatául kell kitűzni az ellenséges árkok megszálló legénységének megpuhítását és közlekedésük akadályozását.

32. A belövésnek lehetőleg feltűnés nélkül kell megtörténni.

Hogy az ellenség figyelmét elvonjuk — ajánlatos ugyanakkor a közel fekvő szomszédos ellenséges vonalakat tűzéri tüz alatt tartani.

Mennél rövidebb a tüztevékenység, annál jobban jut érvényre a meglepetés, ami akkor érvényesül legjobban, ha az aknavetők zöme mellözi a belövést.

33. Már a tulajdonképeni támadás megkezdése előtt, az ellenséget zavaró és romboló tüzzel kell elárasztani.

A megszálló legénység és ellenséges védővonalak megrázkódtatása leghatásosabban egy erőteljes megsemmisítő tüzzel érhető el, melyet oly gyorsan kell leadni, amint azt a megfigyelés és tűzvezetés megengedi.

34. A legutolsó roham előkészítésnél minden vető gyorsan és tervszerűen oldaleltolással elosztja tüzét a neki kiutalt célszakasz egész szélességére.

Középhez és kisvetők többnyire előbb a hátul fekvő célokat lődözik, hogy ezáltal az ellenfelet vagy előre szorítsák vagy pedig az árkok elhagyására kényszerítsék.

Időnkint ajánlatos rövid tüzszünetet tartani, a füst és porfelhők elosztatása, továbbá a felszerelés megvizsgálása, tisztítása végett s hogy a legénységnek alkalma legyen magát kipihenni.

35. A roham pillanatában a könnyű és középhez vetők, tüzüket a harcszakasz parancsnok utasítása alapján, a roham előrehaladásának megfelelően, a legnagyobb vető távolság alkalmazásával az ellenséges vonal mögötti terepre helyezik át. Az aknavetők tűz alá veszik az összekötő utakat,

hogy a megszálló legénység hátrajutását és az erősítés előrejutását megakadályozzák.

A támadási terület lezárására a könnyűvetők különösen alkalmasak.

Nagy jelentősége van a roham pillanatában, az aknavetők és rohamcsapat közötti biztos összeköttetésnek.

36. A könnyű és középnehéz vetők (a műszaki gyalog szakasz aknavető rajjai) a rohamcsapatot az előnyomulásnál kísérik, hogy a felbukkanó géppuskákat és rohamelhárító lövegeket leküzdjék és hogy az esetleg újból feléledt ellenállást gyorsan megtörjék.

Szükséges tehát, hogy a rohamra való megérkezéshez megkívánt lövészereken kívül egy megfelelő készlet álljon a roham utáni időre rendelkezésre.

E. Alkalmazás védőharcokban.

37. Védelemnél az aknavetőknek mindennek előtt az a hivatásuk, hogy azokat a helyeket lődözzék, amelyeket a tüzérség egyáltalában nem tud beszórni vagy amelyeknek a tüzérséggel való lövése a saját gyalogságunkat is veszélyezteti.

Egyebekben az aknavetőknek karöltve a tüzérséggel a következő feladatuk van:

a) Az ellenséges első árkokra, továbbá azon helyekre, hol az ellenség gyülekezik, romboló és

megsemmisítő tüzet zudítani, hogy ezzel a támadás már csirájában elfojtassék.

b) A fenyegetett saját szakaszunkra vagy az ellenség elülső árkára elhárító tüzet adni, hogy a gyalogsági támadást megállásra kényszerítsük.

c) Abban az esetben, ha az ellenségnek mégis sikerült az első árkokba benyomulni, az ott még bizonytalanul mozgó ellenséget — a vetők erkölcsi hatásának érvényre jutásával további előnyomulásában megakadályozni és az elveszett árkok visszahódítását megkönnyíteni.

Az ellenséges aknavetők leküzdése a védő *tüzérség* feladatát képezi.

38. Egy hosszantartó védőharcban, az aknavetők alkalmazásánál nehézségek fognak előállani, mert tevékenységük területe egybeesik azzal a helylyel, amelyet állandóan erős tüzérségi tűz borít.

Az eredményes alkalmazás előfeltétele tehát a nyugodt időben való gondos és alapos előkészítés.

39. Jelentékeny előny származik az ugyanazon harcterületen működő gyalogsággal való közvetlen összeköttetésből. Az aknavetők gyakran jobban fognak tudni a harc hullámzásaihoz alkalmazkodni és kedvező alkalmakat gyorsabban kihasználni, mint a messze hátul levő tüzérség.

40. A roham kivédésére, a nehéz aknavetők — csekély tűzgyorsaságuk miatt — kevésbé alkalmasak mint a könnyű és középnehéz vetők. Ez utóbbiak tehát oly módon helyezendők készen-

létbe, hogy vetőtávolságuk és mozgékonyosságuk teljes kihasználásával, saját akadályaink elé dolgozzanak és egyéb helyeket — ahol az ellenség megtorlódása előrelátható s amelyeket a saját tüzéség leküzdeni nem képes, lehetőleg oldalozó tűz alá vegyenek.

41. Ha az ellenségnek sikerül — a megsemmisítő tűz dacára vagy meglepetésszerűen — árkait elhagyni, úgy különösen a könnyű és közepnehéz aknavetőknél kötelességük a tüzéség zárótüzét megerősíteni, illetőleg azt teljesen magukra vállalni, ha a tüzéség az előretörő és a készenlétben levő hátsó támadó hullámokat — tűz alatt tartani nem tudja a saját vonalak veszélyeztetése miatt.

Védőharcokban az aknavetőket általában nagyon előre vinni nem szabad.

Épúgy mint a tüzéségnél, az aknavetőknél is, a jó hatás a lövés gondos előkészítésétől és a több helyen elosztott, de mégis kéznél levő lövészermennységétől függ.

F. Gázzal való lövés.

42. A gázzal való lövésre vonatkozó utasítások, a lövészer kipróbálása után adatnak ki.

G. Tank elleni védelem.

43. Erre vonatkozó tapasztalatok, mint melékletek és toldalékok kerülnek kiadásra.

H. Az akna- és gránátvetők együttműködése a rohamcsapatok vállalkozásainál.

44. A rohamcsapatok nagyon értékes támogatására szolgálnak az akna- és gránátvetők.

Jelentőségük abban áll, hogy különösen az aknavetők — tovább képesek megsemmisítő tüzüket az ellenséges harcállásra fordítani, mint a tüzérség.

Megfelelően alkalmazva, közvetlen a rohamcsapat betörése előtt, nagy mértékben hatnak az ellenséges állások összerombolása és az ellenség harcerkölcse felbomlásának előidézése által.

45. A rohamcsapatok vállalkozásainak alkalmazásánál alapul szolgáljon:

Pontos megállapítása annak, mely feladatok teljesítendők a rendelkezésre álló akna és gránátvetők által.

Az állások beható tanulmányozás után való kiválasztása, akna és gránátvető csoportok alakítása és a parancsnokok pontos tájékoztatása az általuk megoldandó feladatok tekintetében.

A feladat megoldására kirendelt összes akna és gránátvetőknek egy egységes parancs alá való helyezése.

Gondos — az ellenség által észrevétlenül történő — beépítés.

Pontosan szabályozott együttműködés a gya-

logság és tüzérséggel és a távbeszélő és optikai összeköttetés ennek megfelelő kiépítése.

Rajtaütésszerű tüz-megnyitás.

J. Alkalmazás mozgóharcban.

46. Az aknavetők megfelelő fogatolással képesek a gyalogságot ugyyszólván minden terepen követni. Nehezebb terepen mozgékonyasága felülmulja a tüzérségét, mert az aknavetők — rövid uton való szállításnál — szétszedhetők és úgy vihetők.

47. Az aknavetők működésbe hozatala azonban több időt igényel, mint a tüzérek lövegeié, mert a vetőket sokkal mélyebben kell az elleneséges tüzérségi tűz körletébe bevinni.

Az állások berendezésének nehézsége és a lövészerről való gondoskodás nagyobb.

A mozgóharcok ütközeteinek viszonylagosan gyors lefolyásánál többnyire a könnyű aknavetők érvényesülnek, a középnehéz és nehéz vetők csak akkor, ha erre hosszabb idő áll rendelkezésre. A nehéz vetők alkalmazása, a helységek, erdő-részletek, majorok, átjárók és egyéb ehhez hasonlókért folyó makacs harcoknál jönnek számításba, ha ezeket és különösen ha lövészerüket kellő időben előre lehet hozni.

48. A harcba való bevetést, az aknavető parancsnok tájékozódásának kell megelőzni.

A hosszantartó beépítésről le kell mondani és az ellenséges tűz elől védelmet, fedett pontok és gyakori állásváltoztatásban kell keresni.

49. Egyebekben általános használatukra ugyanazon elvek irányadók mint az állásharcoknál.

ZMNE

Egyetemi Központi Könyvtár

84715735